

The book cover features a lush jungle background with tall trees and a stream. In the center, a large stone elephant is positioned in front of a temple entrance. Three children with backpacks are seen from behind, looking towards the temple. The title 'DE TEMPELJAGERS' is written in large, bold, orange letters at the top, with a circular emblem containing a compass rose behind it. The text 'BOEK 1 HET VERDWENEN EILAND KIVAMBA' is located below the title. At the bottom left is the 'BILLY BONES' logo, and at the bottom center is the author's name 'MICHAEL REEFS'. A red circular sticker in the bottom right corner contains a promotional message.

DE TEMPELJAGERS

BOEK 1
HET VERDWENEN
EILAND KIVAMBA

**BILLY
BONES**

MICHAEL REEFS

Zelfs de
niet-lezer leest
De Tempeljagers
in één ruk
uit!

'Ik heb dit boek in een
snelreinvaart gelezen en
genoten van elke letter. Ik
vind dit een geweldig boek vol
spanning, actie en fantasie.'

- Stein, 14 jaar

'Superspannend boek
dat je niet snel weglegt:
je blijft erin lezen!!!'

- Vygo, 8 jaar

‘Wat een spannend
avonturenboek!’
– Isobel, 10 jaar

‘Een boek dat je
gelezen moet hebben.
Heel erg spannend!’
– Timme, 9 jaar

‘Een superleuk boek!
Als ik een hoofdstuk uit had wilde
ik weer aan een nieuw hoofdstuk
beginnen, ik kon het bijna niet
wegleggen! De magie in het boek is
supervet, want er zijn vloeken en
er is goede magie.’
– Renske, 11 jaar

De Tempeljagers boek 1
Het verdwenen eiland Kivamba

DE TEMPELJAGERS

BOEK 1
HET VERDWENEN
EILAND KIVAMBA

MICHAEL REEFS

**BILLY
BONES**

BILLY BONES
Vliegtuigstraat 6-H
1059 CL Amsterdam

BILLY BONES is een imprint van MEIS & MAAS

Eerste druk, maart 2020

Tekst © Michael Reefs

Illustraties © Elsa Kroese

Omslagontwerp © Bart Bus

Omslagbelettering © Lukesure in
samenwerking met BILLY BONES

Deze uitgave © BILLY BONES, Amsterdam 2020

Alle rechten voorbehouden

ISBN: 9789463850230

NUR: 283

www.billybones.nl

INHOUD

Een mislukte grap	7
Onverwacht bezoek	13
De vrouw die stierf aan liefdesverdriet	17
Een ruimte vol zand	24
Gevonden!	29
Een versleten schatkaart	32
Het eiland van de Heilige Olifant	39
Op vakantie!	47
Overleg in het hotel	51
Een schot in de avond	57
Lara's avonturiershart	66
De Parel van de Glorieuzen	71
Een duik in de diepte	77
Verhalen op pilaren	83
Een scheur in de grond	87
Een verwoestende aardbeving	95
Bijzondere badges	103
De kracht van de parel	109
Een magische wervelstorm	116
Een nacht in de wildernis	121

Lastige knopen	127
Ontvoerd	133
Vreemde dieren in steen	141
Waardevolle informatie	149
Geheimen van een leider	155
Op de vlucht	163
Een tempel in het moeras	170
Handige tandwielen	177
Draaien maar!	185
Tapijten met een verhaal	193
Tess in trance	201
De vloek van Kivamba	208
De Zilveren Slagtand	216
Een groot offer	222
Krachtige maskers	227
Verwoestende olifanten	232
Instortingsgevaar	239
Het einde van een avontuur	245
De Tempeljagers	251

EEN MISLUKTE GRAP

‘De grootste geheimen liggen begraven op de diepst gelegen plekken.’ Tante Lara vertelt op een zangerige toon het verhaal van Chateau Ravenhorst aan een groepje van tien mensen die een rondleiding door het middeleeuwse kasteel krijgen. De mensen zijn hiervoor speciaal naar het zuiden van Nederland afgereisd.

Noah en Finn staan om de hoek. Ze houden alles in de gaten. Als het juiste moment aanbreekt, dan...

‘Ik wed dat die magere vrouw een gat in de lucht springt,’ fluistert Finn giechelend.

‘Sst, niet te hard.’ Noah is bang dat de mensen hem kunnen horen. Ze mogen niet opvallen. Nóg niet, anders is hun hele plan mislukt. Een plan dat tot nu toe al zeker vijftien keer is geslaagd. Zoveel rondleidingen zijn er namelijk al geweest. En dat gebeurt steeds vaker, want Noah en Finns ouders willen wat extra geld verdienen. Alsof ze nog niet geld genoeg

hebben. Ze verkopen de duurste wijn uit Zuid-Limburg en de flessen rollen letterlijk over de toonbank. Met dat extra geld kunnen ze het chateau verder verbouwen, want aan de westkant moeten nog kamers opgeknapt worden. Net als een paar slaapkamers in de oostvleugel, die getransformeerd worden tot gastenverblijven. Waarschijnlijk gebeurt dat vlak na de zomervakantie, over vier weken.

Noah moet er niet aan denken. Dan lopen er allemaal werkmannen door het chateau. Voor opa is dat ook vervelend, want die vergeet de laatste maanden nogal vaak dat hij hier woont. Hij verdwaalt snel en van vreemde mensen wordt hij bang.

Noah houdt de timer op zijn telefoon in de gaten. Nog dertig seconden. Hopelijk houdt Lara zich aan haar schema. Niet dat ze echt een schema heeft, maar ze vertelt altijd alles in een vaste volgorde en daar wijkt ze nooit van af. Dus heeft Noah het complete verhaal een keer getimed en precies achterhaald op welk moment ze hun grap kunnen uithalen. De eerste keer ging het gigantisch fout. Toen werden de mensen zo kwaad dat ze hun geld terug wilden en meteen vertrokken. Bij de vijfde keer ging het al iets beter, maar toen was Finn vergeten wat zijn taak was en kwam hij te laat tevoorschijn.

‘Ga, nu.’ Noah wijst naar het scherm van zijn mobiel.

Gelukkig begrijpt Finn de hint. Hij neemt nog vlug een slok uit zijn colablikje en duwt achter hem tegen de muur.

Die draait, waardoor er een geheime opening verschijnt. Finn verdwijnt in het donker. De deur zwaait voor zijn neus weer dicht en er blijft zelfs geen zichtbare rand achter.

Goed, die is weg. Nu is het Noahs beurt om het juiste moment af te wachten.

De timer geeft aan dat hij nog maar vijf seconden heeft. Hij luistert verder naar het verhaal van Lara.

‘De oude bewoners zijn nooit teruggevonden. Sommige mensen beweren dat ze zo nu en dan geschreeuw achter de muren horen. Dat het echtpaar Stervenslach zich zou hebben ingemetseld. Als je het mij vraagt is het allemaal een reclamestunt geweest, om hun wijn bekendheid te geven. Maar goed, het is natuurlijk een hardnekkig verhaal en als je heel goed luistert, dan...’

Ze houdt een ogenblik haar mond. Perfect. Zo doet ze het altijd. En ook al weet ze dat Noah en Finn hun grap nu uithalen, ze geniet er iedere keer weer van.

Noah laat zijn hand om de hoek van de muur glijden en wrijft over de koude stenen. Als hij de juiste steen heeft gevonden, drukt hij hem in en wacht af.

De gang begint te trillen. Er dwarrelt stof van het plafond. Bij de muur waar Finn achter verdwenen is, komen een paar stenen naar voren. Precies op de plek waar Lara met de groep staat.

Sommige mensen van de rondleiding grijpen naar iets om

zich staande te houden. Een man stapt naar achteren en stoot bijna een antieke vaas omver.

Als er nog meer stenen uit de muur vallen, klinkt er een hoge gil. Meteen gevolgd door een waarschuwing: ‘Wie betreedt ons domein zonder mijn toestemming? Scheer u weg en kom nooit meer terug.’

Noah heeft dit opgenomen met een stemvormer, waardoor het heel laag klinkt.

Er rolt een wijnfles over de grond. Een vrouw stapt er nonchalant overheen. De man naast haar trekt zijn jas recht en kijkt ongeduldig op zijn horloge. Een vrouw met lang blond haar haalt een borstel uit haar tas en begint gewoon haar haar te kammen.

Wat is hier aan de hand? Noah heeft op veel dingen gerekend – mensen die hard wegrennen, plat op de grond gaan liggen en hun oren dichthouden en zelfs mensen die een logische verklaring proberen te vinden – maar deze mensen doen helemaal niets. Ze kijken maar wat om zich heen, wachtend tot Lara verdergaat met haar verhaal. Alsof het ze helemaal niet zoveel kan interesseren.

Ten slotte besluit Noah tevoorschijn te komen. Hij klopt op de muur, als teken dat ook Finn zijn schuilplaats kan verlaten.

Teleurgesteld komt zijn tweelingbroer via de draaimuur de gang in. ‘Wat is er gebeurd? Is het niet gelukt?’

Als de twee jongens op de groep aflopen, ziet Noah Lara ineens vals lachen. Ook andere mensen schieten in de lach.

‘O.’ Het wordt Noah allemaal duidelijk. Zijn tante zit hier dus achter.

‘Deze keer heb ik jullie te pakken,’ zegt Lara. ‘Ik vond het wel eens goed geweest met steeds dezelfde grap.’

‘Maar Lara...’ Finn is een paar seconden stil. Hij kijkt de mensen die om Lara heen staan een voor een aan. Ze kijken allemaal terug.

‘Geen gemaar, dit hadden jullie kunnen verwachten.’ Lara klinkt ineens superstreng, maar gelukkig weet Noah dat ze dat niet is. Ze is eigenlijk de liefste tante die hij kent. En de avontuurlijkste! Dat komt door vroeger. Ze is al de hele wereld over gereisd en heeft zoveel gezien dat ze er wel honderd boeken mee zou kunnen vullen. Lara is een echte avonturier en ze heeft in talloze tijdschriften gestaan. Ook van tv is ze bekend. Ze had een eigen serie, waarin ze allemaal bijzondere tempels liet zien. Met een camera ging ze in haar eentje op pad en filmde haar spectaculaire avonturen. Meer dan vijftien miljoen mensen volgden haar vlogs.

Maar tegenwoordig vindt ze zichzelf te oud om die reizen te maken. Noah vindt haar helemaal niet oud. Ze is pas achtendertig. Ze kan alles doen wat ze wil.

Noah denkt dat het door haar man komt. Die zit meestal thuis achter de tv en gaat niet eens mee als Lara bij hen

op bezoek komt. Ook met verjaardagen laat hij zich niet zien. Noah vindt dat niet erg, want oom Kurt is nors en meestal chagrijnig. Die heeft nooit ergens zin in. Noah snapt niet eens waarom Lara met hem is getrouwd. Zo gelukkig lijken ze niet samen.

‘Wat een schattige jongens zijn het.’ De blonde vrouw wrijft door het halflange zwarte haar van Noah. Hij krijgt er kippenvel van en zet vlug een stap naar achteren.

‘Ja... ehm...’ Hij stopt zijn handen in zijn broekzak. ‘We moeten maar eens gaan. Volgens mij riep mam ons.’

Finn kijkt hem verbaasd aan. ‘Echt? Ik heb...?’

Noah tikt hem vlug aan en probeert met zijn ogen duidelijk te maken dat het een smoesje is.

‘Natuurlijk,’ zegt Lara. ‘Gaan jullie maar. En denk goed na over jullie volgende actie, want ik vind dat hier meer in zit. Jullie hebben de complete kelder tot jullie beschikking om wat spannends te verzinnen.’

Noah voelt een tinteling vanbinnen. De hele kelder... Hij weet wel waar Finn en hij de komende tijd te vinden zijn.

ONVERWACHT BEZOEK

In de woonkamer maakt hun vader de open haard schoon.

‘Pap!’ roept Finn als hij vlak achter hem staat.

Zijn vader laat van schrik de borstel vallen en stoot als hij opstaat zijn hoofd tegen de rand. ‘Jongens?’ Hij wrijft over zijn achterhoofd. ‘Wat is er?’

‘Niks, pap.’ Noah schiet in de lach. ‘We waren net beneden, bij Lara. We mogen onze grap uitbreiden.’

De ogen van zijn vader worden groot. ‘Heeft ze dat gezegd? Dat gaat zomaar niet. Dit is niet haar chateau.’

‘Maar pap...’ begint Finn. ‘Alsjeblieft. Ze maakt het allemaal spannender en dankzij ons komen er straks nog meer mensen hiernaartoe voor rondleidingen.’

Finn en Noah hebben het al helemaal gepland. Van Lara hebben ze een dik notitieboek gekregen, dat nu vol staat met zelfgeschreven spannende verhalen over wat ze allemaal in dit chateau zouden kunnen doen.

Hun vader pakt een flesje bier van de tafel en neemt een slok. 'Lara heeft een slechte invloed op jullie.'

Noah wil iets terugzeggen, maar Finn is hem voor. 'Dat slaat nergens op, pap, en dat weet je. Lara mist alleen haar avonturen, ook al zegt ze dat het niet zo is. En wij vinden het leuk om dingen met haar te doen. Ze denkt graag mee en...'

Zijn vader begint te lachen. 'Jongens, het was een grapje. Natuurlijk vind ik het prima. De kelder is vanaf nu jullie domein. Maar let wel alsjeblieft op voor de wijnvaten.'

Noah en Finn geven elkaar een high five.

'Yes!' roept Finn.

'Dat komt mooi uit,' gaat Noah verder. 'We kunnen misschien iets doen met de pilaren en een paar extra vallen zetten.'

'En met de verlichting spelen,' zegt Finn. Hij richt zich tot hun vader. 'Pap, mogen we misschien een paar van die slimme lampen die je met de telefoon van kleur kunt laten veranderen? Daarmee kunnen we een nog gaver show maken.'

Noah ziet het al helemaal voor zich. Hopelijk doet Lara mee, die heeft geld zat.

Zijn vader haalt zijn schouders op. 'Mij best. Er liggen nog een paar reservelampen in het berghok in de hal.'

Noah en Finn vertrekken. Noah kan niet wachten, het liefst wil hij meteen alles in de kelder veranderen. Maar dat kan nu niet. Lara is er nog met de bezoekers, en die gaan pas over een uur weg.

Na het avondeten pakken Noah en Finn de lampen in het berghek. Dat blijken er een heleboel te zijn.

‘Nog beter.’ Noah doet alle lampen in een krat en gooit er nog wat andere spulletjes bij die ze kunnen gebruiken, zoals een extra speaker, een oud schilderij van een gemeen uitziende vrouw en een versleten wijnrek. Daarmee kunnen ze misschien nog een extra onderdeel voor de show maken.

Net als ze naar de kelder willen lopen, gaat de deurbel.

Noah en Finn kijken elkaar verbaasd aan.

‘Ik doe wel open!’ roept Finn naar zijn moeder, die al onderweg is.

Voor de deur staat een meisje dat een kop groter is dan Finn en Noah. Ze heeft kort donkerblond haar, sproetjes in haar gezicht en draagt een lange spijkerbroek met een groen shirt. Ze lijkt bijna een jongen. Noah en Finn weten dat ze het liefst ook een jongen was geweest. Tess is namelijk hun beste vriendin en ze doen bijna alles samen.

‘En mij niet vragen, hè?’ Tess zet haar armen in de zij en loopt de hal in. ‘Wat dachten jullie? *O, dit kunnen we ook wel zonder Tess?*’ Ze schudt haar hoofd. ‘Kom op, dit is ook mijn idee.’

Noah kijkt weer verbaasd naar Finn, die de deur dichtdoet.

‘Huh?’ vraagt Finn. ‘Hoe weet je dat we...?’

‘Lara stuurde me een appje.’ Tess loopt naar de krat met

spullen en begint erin te graaien. ‘Dit gaan jullie gebruiken voor de nieuwe show? Mooi. Die lampen moeten wel aangesloten worden op een nieuwe groep op de telefoon, een extra kamer. Die groep geven we dan de naam van de show. We kunnen de lampen ook los van elkaar besturen.’

Tess is superslim, ze heeft de jongens al vaak geholpen bij het installeren van nieuwe onderdelen voor hun show. Dat heeft ze allemaal van haar vader geleerd, die een paar maanden geleden is overleden. Tess zegt dat het goed met haar gaat, maar Noah denkt dat ze het verdriet heeft weggestopt.

‘Prima hoor,’ zegt Noah. Samen met Finn tilt hij de krat op. Ze lopen achter Tess de trap af, de kelder in.

Chateau Ravenhorst heeft een hoop kelderruimtes. Ze zijn allemaal met elkaar verbonden door dikke stalen deuren. Sommige delen zijn zelfs nog afgesloten. Noah denkt dat daar geheimen liggen verborgen, uit de tijd dat een familie in het chateau woonde die ook veel reisde. Lara heeft het er vaak over. Noah, Finn en Tess denken dat ze een heleboel dozen met schatten mee naar huis heeft genomen om onderzoek naar te doen. Wat nou als ze zelf ook dat soort schatten zouden vinden? Een eigen onderzoek starten en mysteries ontrafelen. Ja, dat ziet hij wel zitten!

DE VROUW DIE STIERF AAN LIEFDESVERDRIET

Nu het beneden zo donker is, moet Noah even slikken. Het idee dat hier zoveel afgesloten ruimtes zijn, is best eng. Zeker door het verhaal van Lara. Ook al weet hij dat er niet echt een man en een vrouw achter de stenen zijn ingemetseld, soms neemt de fantasie een loopje met hem en dan meent hij zelfs geluiden te horen.

Maar het is stil. Met z'n drieën lopen ze door een lange gang, waar om de paar meter een versierde boog staat. In die bogen zijn allemaal ravenvleugels te zien.

‘Dus het mag eindelijk van Lara,’ begint Tess. ‘Ik had dat niet meer verwacht. Zeker niet na vorige week.’

‘Dat is alleen maar omdat we het toen verpest hadden,’ zegt Finn. ‘De show liep niet helemaal lekker en Lara werd ongeduldig. Dat gebeurt heus niet nog eens.’

‘Nee, precies,’ zegt Noah. ‘Hoe gaat het eigenlijk met Kim?’

Dat is een vraag die Tess haat en juist daarom vraagt Noah het. Kim is sinds kort haar vriendin. Het was wel een dingetje toen ze verkering kregen, omdat Noah en Finn bang waren dat ze nu niet meer zo vaak zou komen. Maar gelukkig is dat niet zo.

‘Gaat wel.’ Tess kijkt de jongens niet aan als ze het zegt. ‘We hebben elkaar niet zoveel gezien. Kim heeft het druk, maar we gaan volgende week samen naar de bios.’

Ze zetten de krat neer. Noah pakt de sleutelbos die aan zijn broekriem hangt en zoekt de juiste sleutel. Die zijn allemaal gigantisch, want de kelderdeuren hebben nog een ouderwets slot. De bos weegt behoorlijk wat.

Noah probeert er een paar en als hij de juiste heeft gevonden, opent hij de deur. Er klinkt een hoop gekraak. Hij doet het licht aan. Niets vreemds te zien.

Tess en Finn zetten de zware krat in het midden neer.

‘Dus,’ Tess pakt een lamp uit de krat. ‘Waar zullen we beginnen?’

‘Eerst alle lampen vervangen,’ zegt Noah. ‘En dan de juiste route bepalen. Lara kan de mensen door verschillende kelders laten lopen. En in iedere kelder hebben we plek om een kleine show neer te zetten.’ Hij pakt het schilderij uit de krat. ‘Hier schuilt een mooi verhaal achter.’

Tess kijkt er vragend naar. ‘Een nieuw verhaal? Waarom?’

Het bestaande verhaal is toch al griezelig genoeg? Dat zou ik laten, hoor.'

Finn loopt langs de muur. Hij wrijft over een paar plekken en inspecteert de stenen.

'Misschien kunnen we nog een verrassing achter de muren installeren,' zegt hij. 'Iets wat later pas tevoorschijn komt. Dat werkt altijd goed, omdat mensen het niet meteen verwachten.' Hij draait zich om en met grote ogen vervolgt hij: 'Zoals bloed!'

Noah is het daar niet mee eens. Het is te ingewikkeld om dat in te bouwen. Lara heeft daar wel ervaring mee, maar die wil niet meer helpen. En Tess zeurt over ieder klein dingetje.

'Laat maar,' zegt hij. 'De aankleding is belangrijker.'

Finn luistert niet. Als hij een losse steen heeft ontdekt, trekt hij die naar voren. Ook andere stenen blijken los te zitten.

'Zie je, veel makkelijker dan je dacht, broer.' Finn moet lachen.

Noah gromt binnensmonds. Waarom kan hij niet gewoon doen wat hij zegt?

'Ik hoor je wel zuchten, Noah,' zegt Tess. 'Trek het je niet zo aan, het wordt vast gaaf.'

Eigenlijk heeft ze ook wel gelijk. Waar maakt hij zich druk om? Ze werken alle drie samen en dan mogen ze ook allemaal hun eigen ideeën uitvoeren.

Na ruim een uur hebben ze de kelder helemaal verbouwd. Het schilderij hangt aan de muur, met een wit doek erachter. Tess gebruikt haar telefoon om de slimme lampen van kleur te veranderen. Het schilderij wordt rood en lijkt daardoor een stuk griezeliger. Erachter hebben Noah en Finn buizen verstopt, waar later roodkleurige vloeistof uit komt. Daardoor lijkt het net echt bloed. En via de speakers klinkt gehuil. Het oude versleten wijnrek staat in de hoek tegenover het schilderij. Er hangen zelfgemaakte spinnenwebben omheen.

‘Briljant.’ Noah slaat tevreden zijn armen over elkaar.

‘Zie je nu wel dat mijn idee ook goed was?’ Finn trekt het witte doek strak, zodat niet meteen opvalt dat er een doek hangt.

‘Ja ja, je had gelijk. Sorry.’

‘Zullen we het anders even testen?’ Tess is de hele tijd met haar telefoon in de weer geweest, maar nu is ze klaar. Ze gaat bij de jongens staan. ‘Ik heb een paar dingen geprogrammeerd en als het goed is, loopt alles automatisch.’

Finn gaat vlug bij de deur staan. Het wordt pikdonker in de kelder. Alleen het schermpje van Tess’ telefoon is te zien.

‘Wat doe je?’ vraagt Noah.

‘Ik doe even alsof ik Lara ben.’ Finns stem schiet de hoogte in en hij gaat er overdreven stoer bij staan. ‘En hier zijn we in de ruimte van Lisa Limoncelli.’ Hij vertelt het veel te overdreven, maar Noah moet er wel om lachen.

‘Lisa was een vrouw met pech in de liefde. Ze leefde alleen in dit grote chateau. Maar doordat haar liefdesverdriet ondraaglijk werd, is ze uiteindelijk in deze kelder overleden aan haar tranen. Ze had...’

‘Wacht even,’ onderbreekt Noah hem. ‘Overleden aan haar tranen? Hoe stel je je dat voor?’

‘Hij bedoelt natuurlijk door het liefdesverdriet,’ zegt Tess. ‘Ga verder, Finn, we snappen het wel.’

Finn slaakt een diepe zucht. ‘Nu heb je me helemaal uit mijn verhaal gehaald.’ Hij kucht een paar keer en maakt versneld zijn verhaal af. ‘Nou ja... Lisa is hier later dood gevonden. Ze was verdronken in haar eigen tranen en later hebben ze...’

Alweer onderbreekt Noah hem. ‘Verdronken in haar eigen tranen? Dat kan toch helemaal niet? Hoe wil ze nou...’

Tess heeft de show geactiveerd. Het licht gaat aan en het schilderij wordt zichtbaar. Lisa Limoncelli. De vrouw die stierf aan haar liefdesverdriet.

Via de speakers begint het gehuil. Eerst langzaam, maar dan zwelt het geluid aan. Het wordt zo luid dat Noah zijn handen over zijn oren slaat. Wat een lawaai!

Tess probeert verwoed het geluid zachter te zetten. Ten slotte zet ze het helemaal uit.

‘Oeps, foutje,’ zegt ze. ‘Ik moet de speaker nog eens goed nakijken.’

Het licht kleurt rood. Blijkbaar gaat de show verder. Het schilderij begint te trillen en de ogen van Lisa gloeien, dankzij kleine lampjes. Het wijnrek schuift naar voren en de flessen trillen.

Ook al klinkt er nu geen geluid, Noah kijkt vol spanning toe en wrijft in zijn zweterige handen. Het is hen gelukt een nog betere show te creëren dan ze al hadden. Morgen kunnen ze in een andere kelder aan de slag.

Jammer genoeg komt het bloed niet tevoorschijn. De drie wachten even en Tess probeert nog wat op haar telefoon in te stellen.

‘Hm, dat doet het ook nog niet,’ zegt ze verslagen. Ze loopt op het schilderij af en trekt het doek opzij. Ze verdwijnt erachter.

‘En?’ vraagt Finn. ‘Hoe vind je het?’

Noah geeft niet meteen antwoord. ‘Ja, toch wel gaaf. Ik heb je onderschat,’ zegt hij ten slotte.

Triomfantelijk slaat Finn zijn armen over elkaar. ‘Ik wist het wel. Je moet wat vaker in mij geloven. Samen kunnen we gave projecten bouwen.’

‘Aha!’ klinkt het vanuit de holle ruimte achter het schilderij. ‘Er is hier wat zand omlaaggekomen en daardoor is er een pijp verstopt.’

Noah komt meteen kijken. Maar het is krap en met z’n tweeën passen ze niet in de smalle gang.

‘Waar komt dat zand dan vandaan?’ vraagt Noah.

Finn steekt zijn hoofd onder Noahs arm door. Door het rode licht van de lamp uit de kelder ziet het er allemaal griezelig uit.

‘Horen jullie dat?’ vraagt Tess ineens.

‘Wat?’ wil Noah vragen, maar Tess gebaart meteen dat hij stil moet zijn.

Dan hoort Noah het ook. Een zacht getik. Alsof er ergens een kookwekker aftelt.

Tess schijnt met haar mobiel op de tweede muur en onderzoekt een paar plekken. Uit een klein gat stroomt zand. Er ligt veel zand op de grond en dat heeft de pijp bedekt waar het bloed uit moet komen.

Tess steekt haar hand in het gat. Haar arm gaat best diep. Met een geschrokken blik kijkt ze de jongens aan.

Dit vind ik
van dit boek:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Dit vindt
mijn vriend(in)

.....

van dit boek:

.....

.....

.....

.....

Dit vindt
mijn vriend(in)

.....
van dit boek:
.....
.....
.....
.....

Dit vindt
mijn vriend(in)

.....
van dit boek:
.....
.....
.....
.....

Wanneer broers Noah en Finn op onderzoek uitgaan in de reusachtige kelder van Chateau Ravenhorst, vinden ze een oeroude landkaart. Deze laat het mysterieuze en onvindbare eiland Kivamba zien.

Volgens de legende is dit een eiland vol gevaar, dat misschien beter onontdekt kan blijven.

Maar... het avontuur is aanlokkelijk en samen met hun beste vriendin Tess haalt de tweeling hun avontuurlijke tante over tot een ontdekkingsreis.

Enmaal op het eiland wordt tante Lara plotseling ontvoerd en moet het drietal een magisch voorwerp uit een tempel halen om haar terug te krijgen. Wat volgt is een zenuwslopende zoektocht vol listen, valstrikken en gevaren.

'Michael Reefs is de avontuurlijkste schrijver van Nederland'

- Rubén Rodriguez da Silva, boekhandel Los

9 789463 850230

www.billybones.nl

Check hieronder de boektrailer!

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

MYSTERIE
AVONTUUR
ZOEKTOCHT

